

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie J. S.

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 13 czerwca 2023 r.

na skutek wniosku o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego: Ryszarda Witkowskiego, Zbigniewa Kapińskiego, Pawła Kołodziejskiego, od udziału w sprawie toczącej się przed Sądem Najwyższym pod sygn. akt I KK 301/22,

stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę Izbie Karnej Sądu Najwyższego.

UZASADNIENIE

W piśmie z 29 kwietnia 2023 r. adw. A. R. – obrońca J. S. wniósł o wyłączenie następujących sędziów Sądu Najwyższego: Ryszarda Witkowskiego, Zbigniewa Kapińskiego oraz Pawła Kołodziejskiego od udziału w sprawie toczącej się przed Sądem Najwyższym pod sygn. akt I KK 301/22, wskazując na wątpliwości co do bezstronności tychże, uniemożliwiające obiektywne rozpoznanie sprawy przed sądem obsadzonym z udziałem ww. sędziów, a nadto na ryzyko związane z rysującą się możliwością uznania w przyszłości, że w sprawie wystąpiło uchybienie w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej, tj. nienależytej obsady sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 5 czerwca 2023 r., wydanym w sprawie C-204/21, Trybunał uznał, że Rzeczpospolita Polska naruszyła prawo Unii Europejskiej m.in. poprzez przyjęcie i utrzymanie w mocy art. 26 §§ 2 i 4-6 oraz art. 82 §§ 2-5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (dalej: „u.SN”) w zmienionym brzmieniu, jak również art. 10 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw; przekazując do wyłącznej właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego rozpoznawanie zarzutów i zagadnień prawnych dotyczących braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Na tej podstawie, zdaniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej w związku z art. 47 karty praw podstawowych oraz na podstawie art. 267 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej i zasady pierwszeństwa prawa Unii.

W ocenie Sądu Najwyższego wskazane orzeczenie, zgodnie z art. 91 ust. 2, w związku z art. 91 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasadami efektywności i lojalnej współpracy, winno być wykonane – w zakresie posiadanych kompetencji – przez wszystkie organy państwa, w tym również przez organy wymiaru sprawiedliwości. W niniejszej sprawie realizacja przedmiotowego wyroku musi zatem polegać na przekazaniu sprawy do sądu, który byłby właściwy do rozpoznania wniosku strony przy pominięciu dyspozycji art. 26 § 2 u.SN. Nie ulega przy tym wątpliwości, że przy pominięciu treści wskazanego przepisu sprawa, w której został złożony wniosek o wyłączenie sędziów, nie należy do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, określonej w art. 26 § 1 u.SN.

Wobec powyższego na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. wniosek należało przekazać według właściwości do Izby Karnej Sądu Najwyższego.

J.M.

[ms]

